

FŐVÁROSI ÜGYEK.

Biztosítás munkátalanság idejére.

A polgármester szociális tervei között talán legjelentősebb az, a mely a Budapesten dolgozó munkásokat munkátalanság esetére akarja biztosítani. Már több mint két esztendeje foglalkoznak az ideával, megvalósítása azonban eddig nem sikerült. Szalay Sándor kerületi elöljáró csinálta az első tervezetet, a mely azonban a tárgyalás stádiumába sem jutott el. Akkor úgy tervezték, hogy a milléniumi alapítványt használják föl erre a célra. A főváros ugyanis a millénium emlékére kétmillió koronás alapítványt tett nemzeti, kulturális és jótékony célra. Az elmúlt tizenöt esztendő alatt számos tervet vetettek föl, de egyikből sem lett semmi. Már a kamatok is tekintélyes összegre gyűltek, merő 1898 óta minden évben fölvesznek a költségvetésbe 80.000 korona kamatot s az alapítvány kamata is meghaladja már az egy millió koronát.

A míg Szalay Sándor tervezete a tárgyalást várta, a millénáris alapítványnak új rendeltetést szántak. Abból építik meg a városi nagy középponti könyvtárat. A munkátalanság idejére való biztosítás tervét azért nem temették el. A tárgyalásokat bizalmasan folytatták a munkás-szervezetekkel, a melyeket szintén be akartak vonni az akcióba. A munkások szakszervezete hajlandó is volt belemenni a dologba, ha a végrehajtást egészen rájuk bizza a főváros. Azt vitatta a szakszervezet, hogy ő csak szervezett munkásokért állhat jót s ha szervezeten munkások is részesülnek a biztosításban, a szervezet nem vehet részt az akcióban.

A polgármester nem akarta a végrehajtást kiadni a főváros kezéből, másrészt nem akarta megcsinálni a szakszervezet ellenére sem, mert maga a főváros nem tudná ellátni a szükséges összeggel az intézményt s éppen azokat a munkásokat nem tudná megnyerni, a kiknek kedvéért csinálja a biztosítót. A munkátalanság idejére való biztosításnak ugyanis az lenne a hivatása, hogy nagyobb munkahiány esetén is Budapesten tartsa a jobb munkásokat s ne engedje őket elszéledni és kivándorolni.

Folytatták tehát a tanulmányokat. A polgármester megbízására *Ferenczy* Zoltán, a szociális ügyek előadója Párisba ment az intézményt tanulmányozni. Tanulmányának eredményéről most tesz jelentést a polgármesternek. Jelentésében felsorolja, hogy külföldön milyen módokon oldották meg a

Báró Korányi Frigyes dr., fővárosi egyetemi tanár, az országos igazságügyi orvostanács elnöke, igazolja, hogy „a természetes **Ferenc József**-keserűviznek már kis mennyiségben véve is rövid idő alatt minden kellemetlen melléktünet nélkül biztos hashajtó hatása van“.

Olyan helyekre, a hol nem kapható, a Ferenc József-keserűviz szétküldési igazgatósága Budapestről közvetlenül szállít.

kérdést. Különösen a dán és svéd rendszert ismer-
tetű, a melyet ugylátszik nálunk is szeretnének meg-
honosítani. Ennek alapján a főváros évenként jelen-
tékenyebb összeggel járulna a biztosító intézethez, a
melyet a főváros felügyelete mellett a szakszervezet
látna el. A munkások, a mikor munkájuk van, bizonyos
heti díjjal járulnának a biztosításhoz. Mivel ez az összeg
és a főváros által adott segítség sem lenne elegendő a
biztosító alap előteremtésére, a hiányzó részt a szakszervezetek
pótolnák. A három faktornak, munkásnak, szakszervezetnek és főváros-
nak hozzájárulási kvótáját matematikai alapon alapítanák meg.

Ferenczy Zoltán most dolgozik a terv részletein, mert a polgármester még az idén meg szeretné csinálni a biztosítót. A tervnek azonban egy nagy hibája van, hogy áldásaiban csak a szervezett munkásság részesülne, csak az a munkásság, a mely a szociáldemokrata zászló alatt tömörült. A szervezetlen munkás, a melynek pedig legnagyobb szüksége van a hatóságí támogatásra és a szociálisták szervezetén kívül csoportosult munkások, mint a keresztény szociálisták, nem lehetnének tagjai a biztosító-
nak. A főváros pedig a közvagyonból nem támogat-
hatna olyan munkás-intézményt, a mely a munkások nagy tömegét kizárja működéséből s csak egy szervezetnek a tagjait támogatja.

Ennek a kérdésnek megoldására az a terv merült föl, hogy a főváros ezeknek a munkásoknak a számára tisztán városi kezelésben külön biztosítót csinálna. A kettőt egyszerre megoldani azonban alig lehetséges és azért nem akarnak a tervvel még a nyilvánosság elé lépni.

De van még egy nagyon fogós kérdés, a mely esetleg meg is akadályozza, hogy a sok tervezgetésnek gyakorlati eredménye legyen. Munkátlanság nagyobb arányban bojkott, sztrájk és kizárás esetén van. A szociálisták természetesen azt kívánják, hogy a biztosító sztrájk és kizárás esetén is fizesse a megállapított díjat. A közgyűlés azonban alig lesz kapható olyan intézmény létesítésére, a mely a sztrájkot előmozdítja, a sztrájkolót a közvagyonból segíti.

Most olyan megoldást keresnek, a mely ezt a kérdést kikapcsolná a biztosító tervezetéből. De nem igen boldogulnak, mert számítanak arra, hogy a közgyűlés határozottan követelni fogja annak a kimondását, hogy a biztosító sztrájk bojkott és kizárás esetén semmiféle segítséget nem adhat.

Valószínűleg ez lesz az ütközőpont, a melyen az egész terv hajótörést fog szenvedni, de a városházán biznak abban, hogy a tanácskozások során fognak olyan megoldást találni, a mely mind a két fellet kielégíti. Ha a terv részleteit is kidolgozták, a vegyes bizottság elé fogják vinni, a melybe a szociáldemokrata párt kiküldötteit is meghívják. Olyan bizottságot akarnak összeállítani, a minő annak idején a lakáshivatalról szóló szabályzatot tárgyalta.